

расправяше за турското нападение на Елена и за бездѣйствието на руското началство.

Сжщитѣ разкази бѣхъ слушалъ още въ Габрово и Търново и, при всичко това, тѣ бѣха интересни, защото се разказваха отъ чловѣкъ, който е билъ очевидецъ на тия печални събития.

На 11 Януарий и 5-а дружина се прѣмѣсти на горно-марянската позиция, която отстоеше отъ Елена на 7—8 версти. Тая позиция се простира прѣдъ с. Гор. Марянъ; отъ тамъ върви по направление къмъ сѣверо-западъ до с. Дол. Марянъ и на юго-истокъ по рѣчицата Марянска. Дружината се расположи въ полу-сѣборенитѣ колиби, въ които живѣли рускитѣ войници. Въ такива сжщо колиби се помѣщаваха и другитѣ дружини. Тукъ ний заживѣхме съ сжщия, пѣленъ съ извѣстнитѣ зелено-дрѣвски прѣлѣсти, животъ.

Нашата марянска позиция въ много отношения отстъпваше на турската. Мѣстността на първата бѣше прѣсѣчена съ отдѣлни възвишенности и долинки тогава, когато турската позиция по цѣлата линия командуваше нашата. Нашата позиция бѣше твърдѣ слабо укрѣпена, съ малъкъ обстрѣлъ и твърдѣ удобна бѣше за обходъ отъ къмъ юго-истокъ.

С. Гор. Марянъ бѣше съвсѣмъ съсипано отъ Турцитѣ. Жителитѣ му били избѣгали и, само когато дружинитѣ били заели позицията, едната частъ отъ тѣхъ се върнала въ селото си.

На 12 Януарий азъ и Подпоручикъ Стояновъ, слѣдъ като обиколихме цѣлата позиция, се опѣтихме на конѣ къмъ с. Беброво. Намъ ни се щѣше да видимъ селото на нашия приятель д-ръ М.. Отъ Долни Марянъ до Беброво имаше 4—5 версти.

— Съвѣтвамъ ви, ни казваше даскалъ Никифоръ на 9 Януарий, когато ний офицеритѣ се събирахме да разгледаме околността на града, — съвѣтвамъ ви, да не ходите много далечъ отъ града и да бждете прѣдпазливи, защото нашитѣ Турци—тузлучани сж народъ лошъ. Тѣ прѣди войната, па и сега, ни правятъ много пакости.